

Masoveria d'Esgrigues

Santa Maria de Merlès

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 50 metres de la carretera BV-4406, punt quilomètric 13'850.

Coordenades:

Latitud: 42.00446
Longitud: 1.97923
UTM Est (X): 415468
UTM Nord (Y): 4650775

Classificació

Número de fitxa 08255 - 91
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPA. 3637
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 010A00051
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dl., 08/10/2007 - 02:00

Descripció

La Masoveria d'Escrigues està situada al nord del nucli de Santa Maria de Merlès, poc metres al sud-est de la masia que li dóna nom, tot i que a l'altre costat de la carretera BV-4406.

Es tracta d'una masia de grans dimensions formada per diversos volums adossats de planta baixa, primer pis i golfes, bastits amb murs de maçoneria de pedra amb carreus treballats delimitant les cantonades. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes

La façana principal, orientada a l'est, té un pati tancat al davant, delimitat per estructures i murs de maçoneria de pedra. A la planta baixa hi ha dues obertures d'arc rebaixat emmarcades amb pedra treballada, una de les quals tapiada, i una porta emmarcada amb pedra bisellada. Al primer pis hi ha una finestra emmarcada amb pedra bisellada i una gran eixida que ocupa bona part de la façana, decorada amb barana de pedra motllurada i sustentada amb un robust pilar central de pedra treballada, de secció hexagonal i motllurat al capitell i la base. A les golfes es repeteix l'eixida, tot i que en aquest cas, el pilar central no és tan robust i és de secció quadrada.

La façana sud té un cos adossat a la dreta, bastit amb murs i pilars de maçoneria de pedra, en un dels quals hi ha la data de 1734 inscrita. Pròpiament a la façana, on s'observa una cantonada integrada denotant una ampliació, hi ha quatre finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat al primer pis, i cinc finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada a les golfes.

La façana oest té diversos cossos adossats a l'esquerra i un de planta circular, la cisterna, que sobresurt enmig de la façana, amb un accés emmarcat amb pedra treballada al primer pis. A la planta baixa hi ha una finestra apaïsada emmarcada amb monòlits de pedra bisellada, al primer pis una finestra emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat a més de l'accés a la cisterna, i a les golfes dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada, una de les quals a mode d'espitllera. A l'esquerra de la façana hi ha adossats diversos cossos que tanquen un petit pati davant la façana nord de l'edifici. Destaca l'accés a aquest pati, un gran portal d'arc deprimat convex emmarcat amb pedra treballada i amb la data de 1741 junt amb una creu intercalada a la llinda.

La façana nord té un pati al davant delimitat per diverses estructures bastides amb murs de maçoneria de pedra. A la planta baixa hi ha una porta emmarcada amb pedra bisellada i tres finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada, al primer pis tres finestres emmarcades amb pedra bisellada i a les golfes, quatre finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada. Dins del pati que hi ha davant la façana també s'observa el queixal que forma l'edifici deixant un petit pany de mur encarat a l'oest on hi ha una porta emmarcada amb pedra treballada a la planta baixa, una finestra emmarcada amb pedra bisellada i la data de 1733 junt amb una creu intercalada a la llinda al primer pis, i una finestra emmarcada amb pedra treballada a les golfes.

Observacions:

Fou la casa natal del folklorista Josep Maria Vilarmau.

Història

La masoveria d'Escrigues era la casa pairal d'Escrigues fins que es construí un nou edifici i passà a la denominació de masoveria. Escrigues es troba documentada des de l'any 1242, i tenia adscrit el mas Puigferrat del qual en feren donació a la Mitra de Vic. A principis del segle XV l'hereu d'Escrigues era batlle de la Pabordia de Berga i Berguedà pel monestir de Ripoll. Apareix també en el fogatge de 1553. Va adquirir gran importància a partir de 1823 quan en prengué possessió Valentí Vilarmau, pagès d'Artés i avantpassat del conegut folklorista Josep Maria Vilarmau.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

VILARMAU, Josep M. (1997). Folklore del Lluçanès edició a cura del Grup de Recerca Folklòrica d'Osona: J. Aiats, I. Roviró i X. Roviró. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Santa Maria de Merlès. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat el maig de 2007.

